

Transkribering Hovrätten över Skåne och Blekinge instiftas 1821

Den 24 maj 1821 överlämnade konung Karl XIV Johan en fullmakt som instiftade en ny hovrätt över Skåne och Blekinge.

Vid den tiden fanns det två hovrätter i landet, Svea hovrätt och Göta hovrätt.

Det var lågkonjunktur och målen staplades på hög hos Göta hovrätt. Något behövde göras. För konungen var det självklart att landet behövde fler hovrätter. ”Ju större deras antal är, ju hastigare och säkrare lagskipningen”, som han sa i sitt tal vid installationen.

Karl Johan hade ett gott öga till Skåne och Kristianstad, som han hade besökt vid flera tillfällen. ”Ce n'est pas une province; c'est un royaume”.

Skåne är inte en provins. Det är ett kungarike, sa han efter sitt besök 1816. Tre år senare, på sommaren 1819, reste han igen till Skåne och blev så förtjust att han skaffade sig en egendom, Engeltofta, i Kristianstad län nära Ängelholm. Kristianstad hade ett gott rykte vid tiden och var det självklara valet för en ny hovrätt.

Alla var inte överens. Statsrådet röstade nej till förslaget med 7 röster mot 4. Kostnaden avskräckte och argumentet att det skulle göra det lättare för skåningar och blekingar att ta sig domstolen om den låg i Skåne vägde lätt. De flesta hade ju ändå ett ombud som förde deras talan. Men konungens beslut gällde.

Den nya hovrätten invigdes den 4 juli 1821 med att kronprins Oscar kom till Kristianstad. Tidpunkten sammanföll med prinsens födelsedag och det blev ett ordentligt firande i staden. Det började klockan 9 med att det avlossades 128 skott från fästningen. Staden var smyckad med flaggor och blommor.

Invigningen skedde i domstolens sessionsrum i Fortifikationshuset på Västra Storgatan. När kronprinsen mot kvällen drog sig tillbaka hade Skåne och Blekinge fått sin egen hovrätt, med 18 tillsatta tjänster.

Hovrätten flyttade 1842 till det Stora Kronohuset och stannade där tills 1917 då en ny, ståtlig domstolsbyggnad invigdes i Malmö. Efter 92 år flyttade hovrätten, år 2009, in i en modern, vacker byggnad på andra sidan kanalen. Och där finns vi än i dag.